

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา

ในการศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของผู้บริโภคที่มีต่อร้านค้าปลีกในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร มีวิธีดำเนินการศึกษาในเรื่องขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ขอบเขตเนื้อหา ข้อมูล และแหล่งข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการรายงานผลการศึกษาดังนี้

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้ มุ่งศึกษาทักษะคิดของผู้บริโภคที่มีต่อร้านค้าปลีกในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความพึงพอใจ และด้านพฤติกรรม และปัญหาของผู้บริโภคที่มีต่อร้านค้าปลีก ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร

ขอบเขตประชากร

ในการศึกษาเกี่ยวกับทักษะคิดของผู้บริโภคที่มีต่อร้านค้าปลีกนั้น ผู้ศึกษาเลือกศึกษาเฉพาะทักษะคิดของผู้บริโภคที่มีต่อร้านค้าปลีกในอำเภอบ้านแพ้วเท่านั้น และเป็นผู้บริโภคที่เคยใช้บริการร้านค้าปลีก จะศึกษาจำนวนประชากร ณ สำนักงานทะเบียนราษฎร เทศบาลอำเภอบ้านแพ้ว ในปี พ.ศ. 2544 ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งหมด 92,300⁹ ราย

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้แบ่งเป็น 12 ตำบล จำแนกการศึกษาเป็น 9 กลุ่ม โดยใช้ตารางความเชื่อมั่นที่ใช้สูตรยามานะ (Yamane)¹⁰ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน 5% ได้กลุ่มตัวอย่าง 399 ราย ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามพื้นที่ (Area Sampling) หลังจากนั้น จะทำการเลือกตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ดังนี้

⁹ สำนักงานทะเบียนราษฎร เทศบาลอำเภอบ้านแพ้ว พ.ศ. 2544 รายงานข้อมูลประชากรประจำปี 2544

¹⁰ ชัยสิทธิ์ เจริญมีประเสริฐ, สถิติเพื่อผู้บริหาร, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตำบล	ประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1. บ้านแพ้ว	12,500	54
2. หลักสาม	13,000	56
3. ชกกระบัตร์	11,980	52
4. โรงเจ้	11,200	48
5. หนองสองห้อง	8,490	36
6. หนองบัว	68,00	29
7. หลักสองและเจ็ดริ้ว	8,250	38
8. คลองตันและอำแพง	10,490	44
9. สวนส้มและเกษตรพัฒนา	95,90	42
รวม	92,300	399

ที่มา : สำนักงานทะเบียนราษฎร เทศบาลอำเภอบ้านแพ้ว พ.ศ. 2544

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อร้านค้าปลีก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 399 ตัวอย่าง จากกลุ่มผู้บริโภคในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการค้นคว้าหาข้อมูลจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ งานวิจัยและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

การรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม โดยลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ และตำบลที่อาศัยอยู่

ส่วนที่ 2 ทศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อร้านค้าปลีก ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ความพึงพอใจ และพฤติกรรม

ส่วนที่ 3 ปัญหาของผู้บริโภคที่มีต่อร้านค้าปลีกในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่รวบรวมได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) และค่าเฉลี่ย (Mean)

ลักษณะของแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด จะเป็นการให้ระดับความสำคัญด้วยคะแนน (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้¹¹

ไม่พอใจ	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 0
พอใจน้อยที่สุด	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 1
พอใจน้อย	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 2
พอใจปานกลาง	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 3
พอใจมาก	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 4
พอใจมากที่สุด	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 5

เกณฑ์การแปลผลจากค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00-0.50	หมายถึง	ไม่พอใจ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.51-1.50	หมายถึง	พอใจน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50	หมายถึง	พอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50	หมายถึง	พอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50	หมายถึง	พอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00	หมายถึง	พอใจมากที่สุด

¹¹ กนกทิพย์ พัฒนาพิวพันธ์. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อการวิจัย (เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ เชียงใหม่, 2539) หน้า 58.

การวัดปัญหาของผู้บริโภคที่มีต่อร้านค้าปลีกตามด้านปัจจัยต่างๆ โดยการให้คะแนน (Rating Scale) สำหรับลักษณะคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 6 ระดับ คือ ปัญหามากที่สุด ปัญหามาก ปัญหาปานกลาง ปัญหาน้อย ปัญหาน้อยที่สุด และไม่มีปัญหา

ไม่มีปัญหา	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 0
ปัญหาน้อยที่สุด	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 1
ปัญหาน้อย	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 2
ปัญหาปานกลาง	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 3
ปัญหามาก	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 4
ปัญหามากที่สุด	เกณฑ์การให้คะแนนเท่ากับ 5

มีเกณฑ์การแปลผลจากค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00-0.50	หมายถึง	ไม่มีปัญหา
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.51-1.50	หมายถึง	ปัญหาน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50	หมายถึง	ปัญหาน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50	หมายถึง	ปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50	หมายถึง	ปัญหามาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00	หมายถึง	ปัญหามากที่สุด

ระยะเวลาทำการศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาระหว่างเดือนมิถุนายน – กันยายน 2546

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved